

[Udenrigsministeren.]

Slagteriernes Opfordringer i tilfredsstillende Grad, er et Spørgsmaal, jeg ikke her skal drøfte.

Med Hensyn til den Forskydning i den danske Handelsbalance over for England, som har fundet Sted det sidste Aar, har det ærede Medlem Hr. Himmelstrup Ret i, at denne skyldes aldeles overvejende de Prisforskydninger, som har fundet Sted, saa der altsaa ikke er Mulighed for Bebrejdelser fra engelsk Side, og at der heller ikke rettes nogen Bebrejdelser fra engelsk Side, men at Englænderne ikke desto mindre benytter denne Forskydning som Løftestang for nye Fordringer og stigende Opmærksomhed med Hensyn til vor Samhandel med Tyskland. Rigsdagens Indflydelse — ja, den skal jeg for min Del være rede til paa ethvert Tidspunkt at gøre saa stor, som muligt er, jeg skal til enhver Tid forelægge alle mulige Oplysninger for Rigsdagen, og hvis der skulde fremkomme Krav og Ønsker, som overhovedet er praktisk gennemførlige over for den øvrige Verden, skal vi i hvert Tilfælde bestræbe os for at gøre, hvad overhovedet muligt er. Det er maaske ogsaa et Led deri, naar vi nu faar Lejlighed til i et Udvalg at drøfte de Ting, der foreligger; og om hvilke der her har været rejst Spørgsmaal, og ligesom en saadan Drøftelse har fundet Sted i det andet høje Ting, er jeg selvfølgelig fuldstændig rede dertil nu.

Himmelstrup: Jeg skal ikke komme ind ind paa Spørgsmaalet om den saakaldte Svinemisere. Kom vi ind paa at drøfte den og Aarsagerne til den, vilde vi ikke blive færdige i Dag med dette Spørgsmaal. Det vilde Formanden sikkert være meget utilfreds med.

Formanden: Dette ønsker jeg gerne at bekræfte.

Himmelstrup: Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne have Lov at sige, at naar jeg har rejst Spørgsmaalet om vore Forpligtelser over for England, skyldes det den Omstændighed, at der er noget ejendommeligt i den Situation, at hver Gang Spørgsmaalet om den dansk-tyske Samhandel kommer paa Tale, hvor Anskuelseerne staa meget skarpt over for hinanden, hvor man fra en vis Side mener, at denne Samhandel maatte kunne udvides gennem en større Import fra Tyskland, siger den højtærede Udenrigsminister, naar han har udtømt Argumenterne om de overflødige Attester, altid: Ja, men vi kan ikke, netop

af Hensyn til vore Forpligtelser over for England. Da dette netop er et Spørgsmaal, som ganske vist Rigsdagen ikke har saa forfærdelig meget med at gøre af den simple Grund, at vi efterhaanden ikke engang ratificerer den dansk-tyske Handelsaftale, men alligevel er et Spørgsmaal, som spiller en Rolle, hver Gang vi har politisk Diskussion, synes jeg, det er noget ejendommeligt, at Rigsdagen og Rigsdagens Medlemmer, som kommer ud for at diskutere dette Spørgsmaal, i Virkeligheden er ganske uden Kendskab til, hvad det er for Købsforpligtelser, Danmark har over for England. Jeg maa vedblivende hævde, at det ved vi ikke noget som helst om. Det er den ejendommelige Situation, jeg gerne vilde have klareret, ved at Udenrigsministeren giver en maaske lidt mere detailleret Redegørelse, end han nu gav, for dette Spørgsmaal. Naar den højtærede Minister siger, at Oplysning herom er givet i Rigsdagens Udvalg fra Tid til anden, maa jeg ganske simpelt benægte dette. Det er i hvert Fald ikke gjort, siden Tillægsoverenskomsten af 1936 var til Behandling, og jeg tvivler meget om, at det dengang blev gjort.

Jeg saa forleden Dag i Arkivet den Protokol, der var ført i det Udvalg, der var nedsat, og blandt de Enkeltheder, der knytter sig dertil, var der kun anført, at man havde Købsforpligtelser til et Beløb af ca. 1 Million Pund af en Import, som androg 600 Mill. Kr. Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Minister her vil være i Stand til at hævde, at han har givet Rigsdagens Udvalg, i hvert Tilfælde i de sidste 3 Aar, Oplysning om disse Forpligtelser. Det er en alt for bekvem Situation for den højtærede Minister, at han i dette meget vigtige Spørgsmaal kan henvise til de Forpligtelser, vi har over for England, uden nogen Sinde at have gjort Rede over for Rigsdagens Medlemmer for, hvor omfattende disse Forpligtelser er, og hvori de bestaar.

Jeg maa endnu forstaa Ministeren saaledes, at Forpligtelsen i Virkeligheden fastsættes af et Regeringsudvalg. Det er Regeringen og dens Embedsmænd, der paa Danmarks Vegne paatager sig disse Forpligtelser. Det vil i Virkeligheden sige, at det er den højtærede Udenrigsminister, der har en bekvem Adgang til at forpligte Danmark paa disse Omraader. Jeg vil derfor meget henstille, at man benytter denne Lejlighed, som her frembyder sig ved Ratifikation af denne Tillægsoverenskomst, til at give os nærmere Oplysninger om dette Spørgsmaal, som ogsaa i den kommende Valgkamp vil komme til at spille en Rolle.